

Θε

Ορε

ζωή

Πώς να το βοηθήσετε να καταλάβει ότι

κάτι που τελειώνει, δεν τελειώνει για πάντα!

Της **Φλώρας Κασσαβέτη**, με τη συνεργασία της **Μυρσίνης Χαραλαμπίδου**,
ψυχολόγου- ψυχοθεραπεύτριας.

«Κι άλλο!»... και αρχίζουν να υψώνουν βασανιστικά την ένταση της φωνής τους, αν εμείς καθυστερούμε να ικανοποιήσουμε τις επιθυμίες τους.

Σε κάποια παιδιά, αρκεί μία απλή εξήγηση, σε άλλα, πάλι, αρκεί να τους αποσπάσουμε την προσοχή.

Έλα όμως, που σε κάποια φάση οι απαιτήσεις των μικρών μάς κατακλύζουν από παντού: Μία ακόμα βόλτα με το αυτοκινητάκι στο λούνα-παρκ, μία ακόμη καραμέλα, λίγο ακόμα τηλεόραση...

Γύρω στην ηλικία των 3 χρόνων (σε άλλα παιδάκια λίγο πριν, σε άλλα λίγο μετά), διαπιστώνουμε ότι «εδραιώνεται» στο παιδί για πρώτη φορά -αλλά για τα καλά- η έννοια του «εγώ». Στην πραγματικότητα, με τις επιθυμίες του δοκιμάζει την εξουσία του. Ένα κάθετο «όχι» των γονιών μοιάζει με «άρνηση της ύπαρξής» του,

πράγμα που -πώς να το κάνουμε- εξοργίζει το μικρό και, συνήθως, δεν έχει αποτέλεσμα.

Παρά τη διάθεσή μας για εξηγήσεις, είναι δύσκολο τα παιδιά προσχολικής ηλικίας να απομακρυνθούν ή να παραιτηθούν γρήγορα από κάτι που τα συναρπάζει, γιατί δεν μπορούν ακόμα να συλλάβουν πολύπλοκες έννοιες, ενώ δεν έχουν αποκτήσει σαφή αίσθηση του χρόνου και του μέτρου.

3 μαθήματα υπομονής...

Παρ' όλα αυτά, η ηλικία των 3 με 4 είναι σημαντική περίοδος για να ξεκινήσουν οι πρώτες εκπαιδευτικές απόπειρες, προκειμένου να μπουν κάποια όρια που να στηρίζονται σε λογικές εξηγήσεις. Κάντε την αρχή αντιμετωπίζοντας τις 3 πιο συνηθισμένες προκλήσεις!

«Θέλω κι άλλη τηλεόραση!» [\(περισσότερα...\)](#)